

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 105/21
V Lucemburku dne 17. června 2021

Rozsudek ve věci C-597/19
M. I. C. M.

Systematické zaznamenávání IP adres uživatelů a sdělování jejich jmen a poštovních adres nositeli práv duševního vlastnictví nebo třetí osobě za účelem podání žaloby na náhradu škody je za určitých podmínek přípustné

Žádost nositele práv duševního vlastnictví o informace nemůže být zneužívající a musí být odůvodněná a přiměřená

Společnost Mircom International Content Management & Consulting (M. I. C. M.) Limited (dále jen „Mircom“) podala u Ondernemingsrechtbank Antwerpen (soud pro podnikatelské spory v Antverpách, Belgie) žádost o informace vůči společnosti Telenet BVBA, která je poskytovatelem internetového připojení. Tato žádost směřuje k vydání rozhodnutí, kterým má být společnosti Telenet uloženo, aby předložila identifikační údaje svých zákazníků na základě IP adres shromážděných specializovanou společností na účet společnosti Mircom. Internetová připojení zákazníků společnosti Telenet byla použita ke sdílení filmů z repertoáru společnosti Mircom na síti *peer-to-peer* pomocí protokolu BitTorrent. Společnost Telenet se proti této žádosti společnosti Mircom brání.

V této souvislosti se předkládající soud nejprve Soudního dvora dotázal, zda sdílení segmentů mediálního souboru obsahujícího chráněné dílo na uvedené síti představuje sdělování veřejnosti podle unijního práva. Dále se snažil zjistit, zda takový nositel práv duševního vlastnictví, jako je společnost Mircom, který tato práva neužívá, ale vymáhá náhradu škody od domnělých porušovatelů, může využívat opatření, řízení a nápravná opatření stanovená unijním právem k zajištění dodržování těchto práv, například tím, že podá žádost o informace. Předkládající soud konečně vyzval Soudní dvůr, aby objasnil otázku zákonnosti jednak způsobu, jakým společnost Mircom shromažďovala IP adresy zákazníků, a jednak sdělení údajů požadovaného společností Mircom od společnosti Telenet.

Soudní dvůr ve svém rozsudku rozhodl zaprvé, že takové nahrávání segmentů mediálního souboru na síti *peer-to-peer*, o jaké jde v této věci, představuje zpřístupnění veřejnosti ve smyslu unijního práva¹. Zadruhé, že takový nositel práv duševního vlastnictví, jako je společnost Mircom, může využívat systém ochrany těchto práv, ale jeho žádost o informace nesmí být zejména zneužívající, musí být odůvodněná a přiměřená². Zatřetí, že systematické zaznamenávání IP adres uživatelů takovéto sítě a sdělení jejich jmen a poštovních adres tomuto nositeli nebo třetí osobě, aby tak mohli podat žalobu na náhradu škody, je za určitých podmínek přípustné³.

Závěry Soudního dvora

¹ Článek 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

² Článek 3 odst. 2 a článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32).

³ Článek 6 odst. 1 první pododstavec písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1), ve spojení s čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11).

V první řadě Soudní dvůr, který se již vyjádřil k pojmu „sdělování veřejnosti“ v souvislosti s ochranou autorského práva, objasnil, že nahrávání dříve stažených segmentů, které jsou součástí mediálního souboru obsahujícího chráněné dílo prostřednictvím sítě *peer-to-peer*, představuje „zpřístupnění díla veřejnosti“, ačkoli tyto segmenty nejsou samy o sobě použitelné a nahrávání je generováno automaticky, pokud se uživatel přihlásil k softwaru pro sdílení BitTorrent klient udělením svého souhlasu s jeho použitím poté, co se náležitě seznámil s jeho vlastnostmi.

Je třeba upřesnit, že každý uživatel uvedené sítě může snadno zrekonstruovat původní soubor ze segmentů dostupných v počítačích ostatních uživatelů. Stažením segmentů souboru je přitom současně zpřístupňuje za účelem jejich nahrání jinými uživateli. V tomto ohledu Soudní dvůr konstatoval, že uživatel nemusí skutečně stáhnout minimální počet segmentů a že každé jednání, kterým uživatel poskytuje při plné znalosti důsledků svého jednání přístup k chráněným dílům, může představovat zpřístupnění. V projednávané věci jde přesně o takové jednání, neboť se týká blíže neurčeného počtu potenciálních příjemců, zahrnuje dosti vysoký počet osob a je uskutečňováno u nové veřejnosti. Tento výklad směřuje k zachování spravedlivé rovnováhy mezi zájmy a základními právy nositelů práv duševního vlastnictví na straně jedné a uživatelů předmětů ochrany na straně druhé.

V druhé řadě má Soudní dvůr za to, že takový nositel práv duševního vlastnictví, jako je společnost Mircom, který nabyl tato práva postoupením pohledávek a který je neuživá, ale usiluje o vymáhání náhrady škody od domnělých porušovatelů, může v zásadě využívat opatření, řízení a nápravná opatření stanovená unijním právem, ledaže by jeho žádost byla zneužívající. Soudní dvůr upřesnil, že případné určení takového zneužití spadá do posouzení předkládajícího soudu, který by za tímto účelem mohl například ověřit, zda v případě odmítnutí smírného řešení byly skutečně podány žaloby. Pokud jde konkrétně o takovou žádost o informace, jako je žádost společnosti Mircom, Soudní dvůr konstatoval, že ji nelze považovat za nepřípustnou z důvodu, že je podána v rámci postupu před zahájením soudního řízení. Tato žádost však musí být zamítnuta, pokud je neodůvodněná nebo nepřiměřená, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Tímto výkladem usiluje Soudní dvůr o zajištění vysoké úrovně ochrany duševního vlastnictví na vnitřním trhu.

V třetí řadě Soudní dvůr rozhodl, že unijní právo v zásadě nebrání tomu, aby nositel práv duševního vlastnictví nebo třetí osoba jednající na účet tohoto nositele systematicky zaznamenávali IP adresy uživatelů sítě *peer-to-peer*, jejichž internetová připojení byla údajně použita při činnostech porušujících práva duševního vlastnictví (první zpracování údajů), ani tomu, aby jména a poštovní adresy uživatelů byly sděleny uvedenému nositeli nebo třetí osobě za účelem podání žaloby na náhradu škody (následné zpracování údajů). Podněty a žádosti v tomto smyslu však musí být odůvodněné, přiměřené a nezneužívající a musí být upraveny vnitrostátním legislativním opatřením, které omezuje rozsah práv a povinností vyplývajících z unijního práva. Soudní dvůr upřesnil, že unijní právo nestanoví povinnost takové společnosti, jako je Telenet, sdělit osobní údaje osobám soukromého práva za účelem postihu porušení autorského práva před civilními soudy. Unijní právo nicméně umožňuje členským státům takovou povinnost stanovit.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106